

LA VEU DEL CENTRE CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

En lo local del CENTRE CATALÀ, Passatge del Crèdit, n.º 7, 1.º, y Baixada de Sant Miquel, 5, 1.º

Pera los anuncis, dirigir-se á la Administració.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona un mes. 0.50 Ptas.
Un trimestre en lo restant de la Península. 1.50 "
Un trimestre al estranger (U. P.) 2.25 "
Un número sol. 0.10 "

Cartas desclosas

VARIACIONS SOBRE UN TEMA JA TOCAT

Sr. Dr. de «La Gralla».

MONTEVIDEO.

Molt Sr. nostre y distingit compatrici.

Que V. reb y llegeix «LA VEU DEL CENTRE CATALÀ» es cosa que doném per sentada, ja que los dos periódichs están en bonas relacions y correspondencia.

Que nosaltres no teniam á V. en llista pera que la present carta formés part de lo que ja podiam dirne nostre Manual Epistolar, es cosa que l' hi dihem ara, y que V. creurá, puig que n' hi dem paraula.

¿Què motiva donchs lo decidirnos á endressarli aquestas ratllas? Ara ho veurá estimat amich y company de propaganda catalanista.

La Redacció de «La Gralla», nos figurém deu rebre tots los periódichs xichs y grossos que en Catalunya y en catalá 's publican, y estarà de sobras enterada de que fa pochs mesos, los elements que á sí mateixos se donan lo nom de *sans*, *purs é incictes*, portats de son bullent amor patri, (?) varen separarse del «CENTRE CATALÀ» fundant una nova Societat que funciona ó fa funcions, ab lo pretenció nom de «Lliga de Catalunya» - Y estantne enterada, amich director, devém dirli, que los elements *sans* del Catalanisme no saben pas esplicarse la conducta de V. en vers ells, que 's consideran los indiscutibles porta estandarts del moviment de la regeneració pàtria.

Quan fa cosa d' un més, lo seu periódich vá permetres la llibertat de tractar assumtos de casa nostra, parlant sense lo incenser á las mans del benaventurat «Arch de Sant Martí», y batejar ab lo calificatiu de *oliverenchs* als ignocents del remat de «La Renaixensa», lo conclave de «La Lliga» vá reunir-se, decidint per veu unánime castigar á «La Gralla» ab la pena de reclusió temporal, eliminantla al efecte de la taula de lectura de son local ja que comen-

sava ab sa música ingrata á molestar sas castas orellas, puig no convenia contaminés als socis de «La Lliga», ab escrits tant poch patricis, com lo que fém alusió Alló vá passar, y desde alashoras lo setmanari de V. es amagat com á cosa lletja, tant aviat com arriba á las oficinas d' ells, y si no fan fonedís lo paquet aixís com arriba á Catalunya, no és per falta de desitj: nos consta de bona tinta.

Presa aqueixa infantil mida, van respirar ab delicia y van repetir ab frenétich entusiasme aquella célebre frase de Hossana !!! Catalunya pels catalans!!! volent dir; Catalunya pels *lligats*, que es la que han fet sustituhis á la antigua abans dita, desde que ab lletres de motllo van dir en sa may prou alabada «Renaixensa», que dels *bons era lo regne del cel*, valga á dir, que élls aspiravan á acaparar tots los empleos lucratiu haguts y per haver en Catalunya, puig los corresponian de dret, y que los molts ja obtinguts per sos redactors, y colaboradores eran no més una penyora de lo que 'ls tocava encara recullir.

Mes ve l' hi aquí, que llurs ilusions van desfersey anarsen als núvols com á glopada de fum, al veure que lo darrer número vingut de «La Gralla» portava altre article, que ab lo nom de «Lliga y Lligams», los retratava de má mestra, que tirat al cove ó al sach, com los anteriors, ressucitava aixerit y campant en las columnas de nostra «VEU», lo dia 12 del corrent Febrer.

Del periódich de V., per rahó de sa curta circulació en Barcelona, l' amagar un número equival á privarli molts lectors y per aixó l' amagavan, mes lo sortir nosaltres reproduhintlo, vá desconcertarlos, y com no podian seqüestrarnos la edició al sortir de las caixas (medi á que no dupli hagueran recorregut á serlos dable), ván haver de reunir-se de nou, á fi de pendre una resolució suprema.

Y com tenen un cap tant clar, tot seguit van trobar lo medi pera tallar de soca y arrel lo mal que deploran.

Lo Consell subterrani de «La Lliga» vá acordar, que vosté era un ignocent é ignorant respecte á quant parlava de Catalunya, fentli en conseqüencia la gracia de perdonarlo, á condició fixa de que mudés de

vida y prometés que *La Gralla* faria bondat d'avuy endavant.

Fou nombrat executor d'aquest acort un *lligat* de calibre, d'aspecte tétich y de mala fatxa, lo Sr. M. que, per si vosté no ho sab l'hi dihem nosaltres, que desde qu'és *lligat*, viu com molts d'altres de sos companys de *glorias*, del escampall ó *sopa boba* repartida per lo Ajuntament sagastí de Barcelona baix la forma de empleos en las oficinas de la futura Exposició-ruina.

Com aixó los *lligats* van tractarho lo dia 13, es probable que un mateix correu porti á vosté duas cartas. Una de closa, que si volguessim podriam dirli nosaltres per endavant lo que dirá, y altra de desclosa que es aquesta. Com no tenim cap seba que 'ns fassi coneure los ulls, doném á vosté y en públich aquestas noticias que la Redacció de *La Gralla* ignora, cumplint en aquest punt com á bons amichs.

No volém avuy dirli qué son y que buscan los perturbadors del catalanisme, puig prou veyém que son ben coneguts per vostés.

No obstant y aixó, si volen mes datos poden demanarne y los servirém d'amich.

Per avuy prou.

Ja saben poden disposar com bons amichs de

Los Redactors de LA VEU DEL CENTRE CATALÀ.

Exemples regionalistas

En mitj del malestar general que se sent en la vida interior de totas las nacions europeas, quina diversitat de institucions polítiques no logran afiançar la tranquil·litat en lo poble, puig que la reunió de partits que en cada una d'ellas existeixen no son mes que l'expressió de quatre ambiciosos que ho sacrifican tot ab tal surin sas miras particulars, produhint l'escepticisme fins en los esperits mes generosos, causa goig, y alenta la defallida esperança de que pot existir la regeneració de la envellida Europa, lo contemplar las escenas de culta y perfecta vida pública que tot sovint nos dona un estat de limitat territori, la política Suissa, ahont deurian aprendrehi aquellas grans nacions que s'agitan en lluytas intestinas y tenen trastornat al mon ab sos preludis de desastrosa guerra, pera proporcionar á llur pays una major prosperitat y benestar social que tots anhelem.

Nos ha dictat las anteriors ratllas un fet que trobem en la *Gazette de Lausanne*. Referintse al cambi de Consell Comunal y Municipal de Berna guanyat per lo partit radical y contrari á las ideas que defensa 'l citat periódich. S'expressa de la següent manera:

«La població de la ciutat de Berna verificá sas eleccions comunals diumenje passat y ha confiat l'administració pública al partit radical. Lo partit liberal conservador, gracias á las disposicions de la nova

organización comunal, que garanteix una representació á las minorías, té en lo nou Consell 20 representants sobre 80 y en la Municipalitat porta tres representants sobre la llista radical. Lo coronel de Buren, despres de molts anys passats al servey públich de la ciutat de Berna ha traspasat sas funcions de síndich (president del Consistori) á son jove company lo coronel Muller. Ha sigut una petita resolució, prevista desde alguns anys há. La ciutat de Berna de avuy, no es pás la qu'era hi ha un quart de sigle. Lo curs del temps y lo desarrollo que ha pres l'antigua Ciutat, hi han aportat una població nova que propiament parlant, no es pas bernesa y que no ha sustentat llur historia, tradicions y costums, ni pera 'ls homes que las encarnan lo piados respecte dels antichs bernesos. Li es ben difícil á un régimen d'entrar en un semblant moviment de transformació y associarshi ab la voluntat y 'l valor precisos pera conduhirlo y dominarlo. Dihem aixó sense cap recriminació als distingits y excelents patriotas que fins aquí han presidit los destins de la vila federal. Despres de tot, si Berna té una historia gloriosa, si ha esdevingut lo Centre polítich de la Suissa's deu ben be al régimen que aquells representan. Aixó constituirá son mes alt honor.

Baix aquest punt de vista, los homes que acaban de pendre la direcció dels negocis de la ciutat, tenen molt que aprendre de llurs predecessors, y com son personas molt inteligents, de segur que ho farán aixís. No 's romp pas en un dia ab las tradicions seculars.»

Heus aquí las paraulas de nostre estimat colega suís.—Un cambi de Consell Comunal en las ciutats d'aquella federació, sabut es, que té moltíssima mes importancia que nostres cambis de Ajuntaments, per las majors llibertats de que allí gosa 'l Municipi á pesar d'aixó quan tal cosa succeeix entre nosaltres, causa llástima, observar la conducta de las fraccions polítiques y prempsa que las representa surten á relluir los fets mes inmorals y vergonyosos de las personalitats que comandan cada colla y ab una sanya sense limits se treu á la superficie tota la asquerositat que enclou lo decrépit cos polítich de la pobre patria espanyola; essent lo pitjor de tot que 'ls fets de que mútuament se recriminan solen ser certs

Vegis en cambi, en lo cas que 'ns ocupa, la manera de procedir en la lliure Suissa: ab un llenguatge sumament cortés y ab gran patriotisme y elevació de miras, se dona compte del cambi suert en las personas que van á encarregar-se de la administració pública, se explica llógicament los motius perque la població bernesa en sa gran majoria s'ha tornat partidaria de las ideas radicals, y discretament s'indica á las citadas personas lo camí que deuen seguir baix un punt de vista general.

Es que allí la lluyta dels partits estriba en veurer de quina manera podrá servir-se millor á la pàtria, als interesos colectius de tots los ciutadans; y aquí, ó millor dit, en totas las nacions que no tenen una organizació regionalista, la lluyta dels partits no té

mes objecte que alcansar la supremàcia de la colla que cada un d'ells representa. Pera conseguir aquell resultat, es necessari principalment tenir molta vida pública, y allí se 'n té perque tots los elements actius del poble constitueixen per precisió los dos ó tres partits, tot lo mes, que trevallen pera lo bé general; y en las grans nacions unificadas los innumerables partits que pretenen fer la felicitat del país no componen sinó una minoria exígua dels elements actius del poble.

Y pera adquirir molta vida pública fora precis basar las instituciones polítiques en una àmplia organització regional, ahont l'home quasi per necessitat tingues de intervenir aixís en los destins de la administració municipal ahont resideix, com en los generals de la regió que li constitueix pàtria y l caracterisa.

Sí 'ls exemples de cultura política de la federació suïssa, poguessin ser presos en compte per los potents Estats que la rodejan, molt podriam confiar en la regeneració de nostre vell Continent.

Pera que los nostres lectors vegin una vegada mes com son rebuts á l'altra banda de la mar los actes de la gent de la *Lliga*, copiem á continuació lo següent article de «La Gràlia», de Montevideo, publicat en son darrer número.

¡ARA ANEM BE!

Lo catalanisme té á Catalunya certa classe de amichs que se semblan bastant als del célebre Benito. Per qüestions d'amor propi, portat de vegadas fins á la exageració y fins al ridícul, foren capassos d'amocarse ab lo trosset que queda de la bandera de Santa Eulària y de reconèixer com á capdill al mes rabiós enemich del catalanisme y d'ells mateixos, á un castellà, per exemple, ó á un altra cosa qualsevol que si semblés.

¡Pobre Pau Clarís, pobre Tamarit y pobres catalans de llur temps si vejessen ara als inspirats «bardos», als «ilustres vates» que ab tants de llors han embellit sos serens y magestuosos fronts, cantant las vostras glories, val á dir, la vostra heróica defensa de la santa llar, vilment trepitjada y escupida per la xusma castellana, atida per los Oliveres, per los Felips y demés notabilitats madrilenyas, gelosas de nostra superioritat de rassa, lo mateix que 'ls castellans de nostres dias!... ¡Pobres de nosaltres, si arribavan á convènceos de que lo cantar be no significa res mes que tenir art y bona veu, que res tenen que veure ab lo cor!... Malehirian sens dubte á vostres fills y fins lo nom de catalans los negarian, y farian molt be, per que no 'n son dignes.

Ho llegim, ho tenim á la vista y no 'ns n'arribém á donar compte. Pera formar lo Consistori dels «Jochs Florals» d'enguany ha sigut elegit entre altres senyors, D. MARCELÍ MENÉNDEZ PELAYO. Nos consola del mal efecte d'aquesta notícia la de que han sigut també elegits los senyors En Marià Aguiló, En Angel Guimerá, En Jascinto Verdaguer y En Joaquim Cabot, que tindran bastant patriotisme y acert pera donar una lliçó merescuda, als catalans cechs ó traydors que 'ls han fet la ofensa de créurels capassos de treballar pera 'l catalanisme ab la colaboració de D. MARCELÍ. Quan nostres valents compatricis hajant renunciat tot d'una sos cárrechs y protestat enérgicament de la mala intenció, ó de la falta de tacte dels qui confeccionaren la candidatura, aquets, pera ésser conseqüents ab sa lleugeresa, poden omplir los quatre vuyts ab los senyors Nuñez de Arce, Ortega Munilla, Echegaray, y Valera, y .. endevant las atxas.

Aquesta colla de senyors, elevats á la categoria de mantenedors, lo primer que farian fora treure 'l caràcter tan marcadament català y exclusivista que tenen los «Jochs Florals», admetre ó exigir los treballs escrits en castellà, y 'l catalanisme prou content hauria de estar de figura en l'arxiu de la Corona d'Aragó y en lo cor de quatre somniadors que no saben compendre que qui 'ls vol bé 'ls farà plorar.

Encara hi ha sang en las venas dels catalanistas pera no comportar que 'ls «Jochs Florals», d'ahont surtiren las primeras guspiras del sant amor á nostra antiga nacionalitat y als qui 'l catalanisme deu tot lo qu' es avuy dia, se prostituheixin ab la intromissió d'un castellà... D'un castellà precisament: d'un fill de la terra qual jou tractem de rompre, d'un enemich natural de nostra patria!.. Com hi ha mon, sembla que per allí s'hajan begut l'enteniment! Encara hi ha sang en las venas dels catalanistas y encara hi ha xiulets á Catalunya pera fer una ovació á D. MARCELINO y als que l'han elegit... y á tots los castellans que tingan ganas d'anar barrinant l'edifici de nostres ideals polítics, qu' á costa de tants sacrificis hem aixecat.

Los que vulguin saber que es catalanisme, que vingan á América y 'ls ho ensenyarem.

Cuydado y molt cuydado recomanem á nostre vers compatriotas contra aqueixa colla de renegats, que donan entrada als Menéndez, als Fernández y als Rodriguez en lo catalanisme. Molt cuydado, perque sino 'ns trovarém en lo cas de las ovellas que donguessin á guardar sos anyells á una manada de llops.

¡Fivaller, Clarís, Tamarit, Casanovas; no tinguen por, vostres esforços no se 'ls ne durá lo riu de l'olvit. Encara hi ha patria, encara hi ha qui canta:

¡Dormiu, cendras sagradas, qu' os vetllan catalans!

W. X.

La setmana política

Ja tenim á don Emilio aguantan la cortina pera que passin los republicans que vulguin entrar en la companyia Sagasta, Martos y companyia.

«Jo no entro,—diu senyalant la porta del palau real—jo no hi entro encara; pero invito á entrar á tots aquets que abandonan los pessimismes revolucionaris. Me manting á honesta distancia, com Martos, abans de llur viva 'l rey; pero no perden la esperansa de veurem entre vosaltres».

No 'ns ha vingut de nou res de lo que ha dit y fet lo senyor Castelar.

Recordem que en 1873 va inclinar-se del costat dels generals alfonsins; despres en plena restauració va combatre ab poca energia als conservadors; mes tart tractá ab benevolencia als fusionistas, y per una serie de evolucions al revés, com lo forratge en los quatre ventrells dels rumians, que extreta la part nutritiva, se converteix en fems; aquell federal intransigent ha anat cayent en las decadencias que acaban en lo ministerial de una monarquia que tan habia abominat.

Y ja que de federals parlem, farem saber á nostres amichs que lo senyor Vallés y Ribot va dir en un discurs que pronunciá en Madrid lo dia 11 «que la tasca del partit federal era republicanisar als regionalistas y federalisar als republicans».

Será aixis com diu lo senyor Vallés; pero tindrà que variar de rumbo, puig per ara no havem vist que fes altre cosa que procurar, sense dirho, *regionalisar* al federals, imitant malament als regionalistas.

De totas maneres, assistirem al aula per veurer de quins medis se valdria lo *sinalgmatich y bilateral* senyor Vallés, per mes que suposem que no li faltaran trossos de llibres, memorias ó discursos de alguns regionalistas que han de ser *republicanisats*, cosa á que fa temps nos te acostumats.

A Sevilla se parla la gent á cau de orella, tot es *xiu xiu*, y no fan mes que escudrinjar per veurer si poden saber algo del assumpto de donya Isabel y del duch de Montpensier.

Pero res.

No obstant, deixem la paraula á *El Resumen*:

«Al mateix temps, se parla en la casa de los duchs «de que lo senyor está justament irritat per no se «quinas faltas en la correspondencia. Dihuen de cartas sequestradas, de telegramas interceptats, y mil «cosas que induirían á creurer que ja no es lliure «en Espanya ni la correspondencia dirigida á la «persona que ocupa com regenta lo trono».

La premsa ministerial anuncia com una gran cosa que lo senyor Alonso Martinez ha introduhit en lo pressupost de Gracia y Justicia una economia de 591,870 pessetas 61 céntims.

Per forsa.

Aquesta cantitat será la corresponen á las econo-

mias que resultarán en Penals, per sortidas de indultats.

Com si ho vegessim

Llegim: «La casa constructora inglesa Brett y companyia, ha proposat á la junta directiva de la Exposició Universal de Barcelona construir un globo colossal de 10,000 metros cúbichs (?) pera quant s'obri la Exposició Tots los gastos correrian á càrrech del Ajuntamen, així com la explotació y productes del mateix».

«La llargada del cable podrà ser de 200 metros, y la barca seria capàs pera sostenir 45 personas y 100 sacs de lastre».

«La maquinaria permeterá que s puguin fer tres ascensions per hora».

«Treballant sis horas diarias y cobrant sols una pesseta per la ascensió de cada persona, al cap de un mes quedarà lo Municipi reintegrat de tots los gastos».

Si visitan molts extrangers la Exposició. Aixó es lo que deuria afegir lo colega madrilenyo de ahont copiem la noticia.

Un dia de aquestos anunciará *La Gaceta* la subasta de 40,000 quadrats de paviment de fusta pera los carrers de nostra ciutat.

La subasta será simultánea en Madrid y en Barcelona.

Apa donchs, entarugadors, bellugarse que ja ha arribat l' hora, y no olviden quan pugeu de dir: «aquets céntims que rebaixo, ho faix per lo amor que porto á Barcelona y per lo afany de véurela ser la primera ciutat del mon».

Seguiu lo consell que no faltaran beneyts que os creguin.

Un periódich madrilenyo, acerrim partidari del sistema unificador, donant compte de un acort del Ateneo Barcelonés diu: que aquesta corporació per virtut de una discussió en la que han recaigut deu vots contra cinch ha prohibit l' us del dialecte (sic) catalá en llurs sessions y conferencias, calificant de grave lo noticia.

Y nosaltres ¿de qué calificarém als sabis del Ateneo, y al diari que no sap que lo catalá no es dialecte sino llengua?

Res los hi quadra mes als socis del Ateneo que calificar de dialecte bunyol, del verdader llenguatge de la ciencia al llenguatge científich qu' ells usen.

A última hora 'ns arriban los ecos dels rumors y disgustos que propalan y temen la majoria dels ministerials per las conferencias que los presidents del Congrès y del Senat han celebrat ab la regenta.

També 'ls intriga las que han celebrat lo Sr. Martos y marqués de la Habana; la del Sr. Sagasta y Martos; la de aquestos dos ab lo Sr. Castelar y moltes altres.

¿Que será? Crisis.

Sols ho sentim perque haurem de aprendre de memoria lo nom dels nous ministres.

NOTICIAS Y COMENTARIS

Hem rebut de Buenos-Aires una fulla solta, suplement al periódich *La Papallona*, en la qual se dona noticia de la suspensió d aquesta publicació en los següents termens:

«SUSPENSIO TEMPORAL

Per diferentes circumstancias que no considerém del cas explicar avuy, tenim lo sentiment de dir á nostres llegidors que *La Papallona* suspén temporalment sa publicació

Per lo tant, encara que tal volta per un temps curt, nos despedim de nostres suscriptors y de la premsa catalana en particular, no menos que de la demés, fent menció ab molt de gust de l'agrahiment que sentim per tots aquells bons catalans que'ns havian alentat fins ara en nostra difícil empresa.

Nosaltres som dels que diuen, *á grans mals, grans remeys*, y com tenim prou caràcter pera ferho, d'aquí que suspenguém la publicació avuy, pera continuarla mes endavant ab base més sòlida y ferma, á fi de que aquest setmanari puga prescindir de certas intrigas y miserias de catalans jesuitas y afeminats, que sols se complaühen en criticar als fills del país hont ells naixqueren.

Esperém tornar á la vida pública ab altras condicions pera desenmascarar á tots los hipòcritas y seguir ab mes coratge la propaganda de nostras idees al crit sempre de «Catalunya y avant.»

LO DIRECTOR.

Per lo vist als cata'ans de Buenos-Aires los haurá sortit també alguna *Lliga*, que 'ls impideix los moviments pera tot lo que sigui anar endavant y fer alguna cosa de profit.

Quedem esperant la nova aparició de tan simpàtic-colega.

La mateixa fulla solta dona compte d' un dinar y ball pera la inauguració del nou local del «*Centre Català*» de Buenos-Aires, á quals festes concorregué l' ex-alcalde de Sans, D. Joseph Bragulat, que 's troba ara á la República Argentina.

En la dita festa va proposarse crear per accions una *Caixa de Ahorros*, y celebrarse *Jochs Florals* lo dia 24 de Juny del present any.

Es desitjable que las duas proposicions se portin á efecte, y las duas mereixerán los mes corals aplausos de tots los bons catalans.

Tot un President del Consell de Ministres ha dit reasumint la discussió sobre contestació al Missatge de la Corona, que la missió dels Governos actuals d' Espanya, está en mantenir la integritat nacional, y parlant sobre 'ls assumptos de Cuba ha afegit que

la immoralitat de la Illa revesteix poca importancia, puig ha sigut molt major en altras épocas, no poguentse culpar de la mateixa á las situacions modernas per reconèixer antich origen, y que debía combatres als mals espanyols que pretenen modificar la organisació nacional.

Nostras eminencias políticas, salvo rarissimas excepciones, no volen seguir lo refrá que diu: «á grans mals, grans remeys,» donchs los va millor aquell altre de que «qui dia passa, auy empeny.» Concedint la autonomia á Cuba la retindriam per molts anys entre nosaltres, en cambi seguint la absorvent política d' assimilació, es molt probable qu' el dia menos pensat digui: «abúr Espanya,» y lo Govern de Madrid hagi de contemplar com camina per ella mateixa. Pero tot aixó es natural, la autonomia á Cuba, serviria de «cura de moro» á llur immoralitat administrativa, pero alashoras s' hauria acabat en aquell desgraciat país lo ser considerat com á *merienda de moros* per la gent que constitueix los paternals governs que 's confessan ineptes pera prodigar prompte y eficás remey á n' els mals de nostra germana Cuba.

Podém avuy donar als nostres lectors algunas noticias que encara no son del domini públich, respecte á las *Ruletas* que 's pretén fer funcionar durant la malhaurada Exposició-ruina. Serán del mateix model y grandaria que las de Monte-Carlo, estant ja en construcció en los mateixos tallers que proveheixen á S. A. lo prímpcep de Mónaco. No se sap encara si tindrán un ó dos ceros, si be sembla que 'ls interessats s' inclinan á que 'n tingan dos, persuadits com están de que aquí hi ha prou llana pera permetre al banquer un negoci doble. Damunt del tapet vert no correrán monedas ni bitllets de banch, sino que s' usarán fitxas ó *tantos* de marfil, marcats ab lo valor que representin, y que variarán desde una pesseta á cinchentas. Al efecte de facilitar lo joch, al costat mateix de la sala de la Ruleta hi haurá una dependencia en la qual se facilitarán las tres fitxas á cambi de la moneda ó bitllets de totas las nacions del Centre d' Europa.

Los jefes dels *croupiers* serán francesos, ó siguin dels que serveixen los establiments tolerats de Aix-les Bains, Biarritz y San Sebastian durant l' istiu. Si 'l número de jugadors es prou gran expontáneament, no s' utilitzarán los *ganxos*, pero si no fossin prou numerosos los que s' hi deixin caure, s' acudiria als *serreys* dels *ganxos* del pays, que están ja acostumats á fer *punts* per aquestos cafés y Ramblas.

Trasladém aquestas noticias á la gent *formal* y *sensata* que forma part decorativa de las Juntas exposicioneras, y doném la veu d' alarma á tots los bons catalans que s' interessin encara pel bon nom de Barcelona ¡Quina vergonya mes gran nos caurá al damunt si deixém que 'ls que s' han empenyat

en posarnos en ridícul portin endavant tots los plans desastrosos que tenen! ¡Podém ja comensar á taparnos la cara!

Respecte al acort del Ajuntament fusionista de Barcelona, referent á adquirir doscents exemplars de la Guia del senyor Coroleu, nos fa observar un suscriptor que, además de lo que diguérem en nostre darrer número, dit acort es altament inoportú y fora de temps, per quant, havent anunciat l' Ajuntament un concurs pera premiar á la millor Guia que hagi sortit ó 's presenti, la distinció profitosa concedida á la del senyor Coroleu no sols prejuja en cert modo la qüestió, sino que posa en lloch tristíssim al jurat que s' ha nombrat ó 's nombrará pera jutjar dit concurs.

A veure, á veure si trobarán gent prou docil pera encarregar-se del paper d' estrassa que se 'ls prepara, adjudicant la recompensa al de la *joca*, qual victòria ha ja prejutjat l' acort de que 'ns ocupém

Se trova en aquesta ciutat nostre amich y pasia D Laureano Barrau, autor del cuadro «La Capitulación de Gerona,» obra de la qual tenim las mes bonas noticias.

Avuy que desgraciadament tan poch podém alabar, quan la ocasió se 'ns presenta pera enaltir, ho fem ab tanta satisfacció, com ab pena quan havém de censurar.

Ha vingut á nostres mans un discurs imprés del que es autor lo capitá de Artilleria D. Estanislau Guiu y Martí, fill de aquesta ciutat, discurs que dedica als alumnos de las Academias militares.

Lo Excm. Sr. Brigadier, Jefe y Oficiais del Cos de Artilleria residents en Segovia, varen acordar costejar una impressió de dit discurs, «per considerar que »la lectura dels seus principis, máximas y bellas »concepcions que tanca, expressats ab correcte estil, »ab enérgicas y sentidas frases que denotan la convicció mes profunda y arrelada, ha de contribuir »eficacement á fomentar en alt grau lo bon esprit »militar dels alumnos als qui va dirigit.»

Lo que trascribim es realment la millor crítica del discurs, puig es lo que á nostre criteri mereix.

Lo que nosaltres voldríam es que tots los oficals del exércit espanyol s' inspiressin en los principis que lo Sr. Guiu basa la carrera de las armas: lo amor á la patria, y 'l honor.

Ahir degueren reunir-se los presidents de varias Asociacions baix la presidencia del Excm. Sr. Durán y Bas pera tractar de donar mostres de la importancia y vigor intelectual de Catalunya duran la próxima Exposició-ruina.

Donem las gracias al Excm. Sr. Durán y Bas per no havernos convidat á la reunió, puig aixó prova que 'ns coneix bé. En efecte, durant la Exposicio-

camama, será mes cosa de moxigangas, recepcions, exhibicions y discursos de llochs comuns y superlatius, que no pas de cap manifestació seria, y pera tot lo dit anirà molt millor lo senyor Durán ab tota la gent que avuy lo voreja, desde l' alcalde Rius y Tauler fins á n' en Sans, lo dels envelats, que no pas ab nosaltres y demés que com nosaltres pensan. Fins en lletres y arts exposicioneras no podriam pas darli gran cosa, y pera tot lo que pugui convenirli, prop seu te als Perillan Buixó y Valero de Tornos, que junt ab molts altres, son los mes indicats pera posar als que avuy se mouhen en lo lloch que de dret los correspon

Lo dijous varem assistir á la quarta, notis bé; á la quarta representació de *Mar y Cel*, del Sr. Guimerá, y ab tot y ser sols la quarta representació, lo teatre no arribava á tenir encara mitja entrada, y aixó que la major part de palcos y butacas estavan ocupats per gent convidada, com nosaltres mateixos. A cop d' ull podém assegurar que la recaudació no va passar d' un centenar de duros, ab lo qual dit está que no 's farà pas rica la empresa.

Lo primer acte, á pesar del bombo fet per alguns periódichs á una tirada de versos, va passar sens ser cridat l' autor. Al final del acte segon van picar uns quants amichs, y l' autor va sortir una vegada á las taulas. Al acabarse la funció, los mateixos amichs van cridar-lo una vegada mes, y luego, com que quatre mans contadas van seguir picant vergonyanment, va sortir una altre vegada. A tan curtas proporcions va quedar reduhit lo gran *triunfo* preparat per los *llogats* lo dia del estreno; *Quantum mutatus ab illo!*

De manera que la gran producció del jefe literari de la *Lliga*; la tragedia sens parell y sens precedents del director de *La Renaixensa*; la obra que, al dir dels amichs ve á regenerar lo teatre catalá, se troba en sa quarta representació molt per dessota de qualsevol de las que sens cap pretensió se donan en lo Teatre del carrer del Hospital. Pera no anar mes lluny, recordém que á la quarta representació de «Lo Pubill» lo teatre era quasi plé, y la recaudació va pujar á mes del doble. Pero los *llogats* ja han trobat la excusa, y dihen que 'l públich es ignorant. Realment, qui no s' aconsola es perque no vol, y per aixó nosaltres també nos aconsolarem donant lo pé-sam al autor de *Mar y Cel*, que no ha pogut ser comprés en la terra

Han visitat nostra Redacció «El Eco de Badalona» —«La Union de los Pueblos».—De S. Martí de Provensals. «La Hipnoterapia», revista científica.—De Madrid.—Y «El Ingeniero y Ferretero Español y Sud Americano» que 's publica á Londres.

A tots agraïm la cortesia y retornem lo cambi.

SECCIÓ D' ANUNCIS

TALLERS

DE

FUNDICIÓ DE FERRO Y BRONCE

Y CONSTRUCCIÓ DE MÁQUINAS

DE

VALLS GERMANS

Carrer Campo Sagrado, 19, ensanche S. Antoni

BARCELONA.

D. VALENTI ALMIRALL, desde principios del any corrent, ha tornat á obrir son despaig de advocat, especialment pera consultas, juntas, tranzaccions, apelacions y juicis orals.

*Horas de despaig de 10 á 12 del matí y de
2 á 4 de la tarde.*

Carrer de la Princesa, 25, 2.º

LO CATALANISME
per V. Almirall.

SEGONA EDICIÓ (ECONÓMICA)

Preu 2'50 pessetas.

Se ven á las principales librerías. Los Senyors socis del Centre de dins y de fora de Barcelona, que vulguin adquirirne mes d' un exemplar, los obtindrán á preu de librerer, ó sigui á 2 pessetas dirigintse directament al autor.

¡AL BRUCH!

Botiga de marchs y cuadros daurats.
Oleografías, estampas y gravats.
Fábrica de transparents. Venta al en grós y á la menuda.

TALLER DE ARGENTIUTAR CRISTALLS PERA LLUNAS DE MIRALL

Portaferriassa, 10.-Barcelona.-Petritxol, 17.

COLMADO DEL CRÉDITO

Passatge del Crèdit, 5.

DEJUNIS

Bacallá llibre superior á 1'25 cénts. lo kilo.

Gran surtit de peixos en conserva á preus baratíssims, y tots procedents del Mar Cantábrich.

Especialitat ab tunyina en escabeix.

5, Passatge del Credit, 5,

Sessió inaugural del Centre Catalá, del any corrent (1887-1888).

Bulleti, contenint la Memoria, Poesias y Discurs presidencial.

Preu, pessetas 0'50.

CARME,—40 Y HOSPITAL,—26.

SASTREBÍAS ECONÓMICAS

DE

MIQUEL FORTUNY.

Vestits complers, de 20 ptas. avant.

Abrichs gavans, de 20 » »

Capas, de 35 » »

Vestits pera nens de totas edats y de tots preus.

Poesía del Regionalisme

Discurs llegit en la inaugural del CENTRE CATALÁ del any corrent, per son President.

Un quadern (tiratge á part del Butlletí).

Preu, pessetas 0'25.

PRODUCCIO DIARIA

DEU MIL KILOS DE PAPER

BALDOMERO LLOPIS GUIX

Representant de la casa Olalde y C.^a

DEPÓSIT Y DESPATX

Cervantes, 3. BARCELONA.

Papers pera imprimir litografiar y embalatje

Sobres y paper pera escriure.

PAPER DE FUMAR

«PLANAS»

La extraordinaria acceptació en que se veu favoregut aquest paper es degut a trovar reunidas en ell, las tres principals condicions que poas vegadas poden trovar los fumadors en altrs classes de paper.

Bons materials en sa elaboració.

Bona consistencia.

Y cremar ab una regularitat admirable.

Se troba de venta en tots los estanchs, kioscos y demés llochs de costum.

Depósit: Unió, 2.

L' Espagne telle qu' elle est, per V. Almirall. Edició de París, (Nouvelle Librairie Parisienne.)

Preu á París, Frs. 3'50

Llibrerias de Verdaguer y Piaget, Rambla del Mitj

GRAN FÁBRICA DE LICORS

DE

TARRAGÓ Y C.^a

4, Carrer Aurora, 4.

FABRICA DE SABÓ DE TOTOS CLASSES

y depósit d' olis refínats

DE

ALBERT CARBO

Fábrica y despatx, JUNQUERAS, 4.

Venta en grós y á la menuda.

Cronicas Catalanas.

Crónica del rey en Pere é dels seus antecessors passats, per Bernat Desclot. un tomo de 384 planas, 6 pessetas.

Crónica del Rey en Pere IV lo Ceremoniós ó del Puyalet, escrita per lo mateix monarca —*Relació sumaria de la antiga fundació y cristianisme de la ciutat de Barcelona*, per Esteve Gilaber-Bruniquer. Las duas crónicas forman un tomo de 416 planas, 6 ptas

ESTAMPA

DE

VÍCTOR BERDÓS Y FELIU

31, MOLAS, 31.

(Avans Tapineria, 17)

ACREDITADA

per la promptitut, bon gust y excesiva economía en tota classe de impresos, desde la tarjeta al treball tipogràfic més complicat.

ESPECIALITAT

en la impressió d' llibres talonaris, notas de preus, estats d' comptas y demés documents perteneixents al comerç.

31, MOLAS, 31.